

[Bjørn Poulsen]

blemterne er jo noget andet. Jeg synes ærlig talt, I skylder os et svar.

Jeg vil stille det samme spørgsmål til kristeligt folkeparti. Hr. Arne Bjerregaard har tidligere givet udtryk for nogle meget progressive tanker på området finansiering af landbrug o.lign. Er hr. Arne Bjerregaard og kristeligt folkeparti bare blevet et ekko? Eller hvad er der blevet af det? Det kunne være interessant at høre, hvordan det kan være, man har skiftet hest på den måde. Man kunne fristes til at sige, at de næsten skulle have lov til at gennemføre det. Men så kyniske er vi ikke i SF, det ville være til ubodelig skade for både dansk landbrug og samfundet som helhed.

Vi har i SF aldrig kunnet forstå den landbrugspolitik, som flere af de borgerlige partier har ført. På den ene side forsvarer man meget kraftigt EFs landbrugsordninger, som på væsentlige områder bryder med markedsöknomien. Man fastsætter jo faktisk priserne fra centralt hold. Men når vi andre så siger: ja men så kan det være, vi skal begynde at tænke på at styre omkostningerne – og det eneste, man i dette tilfælde kan styre, er jo i og for sig renten – så viger man bort og siger: måske et enkelt lille K-lån, men ellers tak, den slags skal vi ikke være med til. Det er ikke særlig liberalt.

Jeg synes ikke, der er skyggen af logik i den politik, I lægger frem, og jeg må indrømme, at jeg også bedre og bedre forstår landbrugsorganisationernes utilfredshed med jer. Jeg synes ærlig talt, de snart har noget til gode, hvis I stadig væk skal stå som støttepartier.

Der er også en anden ting, I glemmer. . . .

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Ikke direkte tiltale.

Bjørn Poulsen (SF):

Undskyld! En anden ting, som jeg også synes man glemmer, er, at interesserne i landbruget er meget forskellige. Landbruget er jo i virkeligheden noget meget differentieret. Det er ikke de samme ting, der hjælper samme sted lige godt hver gang, og jeg synes ikke, at man i de forslag, man lægger frem, overhovedet tager hensyn til det.

Herefter nogle enkelte kommentarer til de forslag, der findes i alle tre beslutningsfor-

slag, nemlig forslag til ændringer i landbrugsloven. Jeg må erklære mig delvis enig med formanden for husmændene, hr. Christian Sørensen i, at vi ikke skal have nogen ændringer af landbrugsloven nu og her bortset fra én lille ting, og det er spørgsmålet om ligestilling af andelslandbruget med selvejerne. Der er jeg enig med de radikales forslag. Det må være noget, vi kan arbejde med, og jeg kan forstå, at regeringen også er positiv. Men yderligere ændringer i landbrugsloven på nuværende tidspunkt synes jeg det vil være meget forkert at gennemføre, og flere af de forslag, der er indeholdt i beslutningsforslagene, vil vi under ingen omstændigheder være med til.

Jeg er nødt til at stille et yderligere spørgsmål til det radikale venstres ordfører: hvad vil man egentlig talt med forslaget om ideelle anparter? Er det fjerneje i dansk landbrug, man lægger op til, eller hvorledes skal det forslag forstås? Jeg blev ærlig talt noget forbavset, da jeg hørte om det første gang. Jeg havde hele tiden troet, at de tanker, som jo er ret udbredte i husmandsforeningen, hvad angår andelseje o.lign., var noget, der også havde visse tilhængere i det radikale venstre. Men har jeg også taget fejl på det punkt, vil jeg da gerne rettes. Jeg synes nemlig, det er noget meget farligt, man lægger op til, og jeg forstår simpelt hen ikke, at I tør. Men hvis dette mærkelige forslag er resultatet af et kompromis i den radikale gruppe, forstår jeg det bedre. Der sker tilsyneladende mange mærkelige ting, når I skal tage en beslutning.

SF har i dag fremsat et beslutningsforslag, som omhandler både kortsigtede og langsigtede forslag på landbrugsområdet. Den konklusion, som efter vores mening skal drages af denne debat, bør omhandle fire ting, som vi naturligvis også har med i vores forslag. For det første en gældssanering med akkorder, muligvis tvangsakkorder, for at vi kan få gældsprocenterne ned på et niveau, som den enkelte bedrift kan forrente. For det andet en re- og nyfinansiering i et lukket kredsløb via en fond med indekslån, som landbruget kan leve med. For det tredje, at der åbnes for andelslandbrugene, og for det fjerde, at der indføres en generel værdistigningsafgift både i landbruget og i byerne. Jeg vil her takke landbrugsministeren for hans udtalelse om, at regeringen ikke vil acceptere en kapitalisering af de tilskud, der gives fra statens side